

**ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ**

Факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності

**МАТЕРІАЛИ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ до
Міжнародного дня англійської мови в ООН**

***«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ КОМУНІКАЦІЇ
В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ»***

22 квітня 2021 року

ЗМІСТ

Медведенко С.В. Про необхідність підвищення рівня комунікативної культури працівників правоохоронних органів.....	6
--	---

УЧАСТЬ ВИКЛАДАЦЬКОГО СКЛАДУ

Ситько О.М. Роль риторики у розвитку комунікативних навичок майбутнього юриста.....	9
--	---

Antufieva V., Chichian O. Policing and the European Convention on Human Rights.....	12
--	----

Bielousova V., Baadzhy N. Online learning during the corona virus pandemic and natural disasters.....	16
--	----

Качмар Н.В. Legal professions: specific features of British and American terminology.....	21
--	----

Косаревська О.В., Березовенко Л.С. Актуальні питання мовної підготовки курсантів з во зі специфічними умовами навчання.....	26
--	----

Lisovska A. Overcoming language barriers: solutions for law enforcement.....	28
---	----

Mitina O., Drapaliuk K. Simple approaches to defuse potentially difficult or confrontational situations in officer's communication skills training.....	32
--	----

Тягнирядно Є.В. Використання інтерактивних технологій в мовній підготовці.....	35
---	----

УЧАСТЬ КУРСАНТІВ, СТУДЕНТІВ, СЛУХАЧІВ, АД'ЮНКТІВ

Бабчинський Б.О. Важливість знання іноземної мови в діяльності працівників поліції.....	40
--	----

Бакаленко М.В. Роль та значення англійської мови в професійній	
---	--

діяльності.....	42
Belaya D. Conversational ethics of the lawyer.....	45
Berezovskiy S. Current issues of communication development in the professional activity of law enforcement bodies.....	48
Golovatiuk I. Importance of communicative English skills for legal professions....	52
Громацька Л. Acquisition of practical skills of foreign language communication of law enforcement officers.....	55
Havrilyuk A. Communicative competence of law enforcement authorities.....	59
Довбуш О. Мова – чинник національної безпеки України.....	61
Domnikova V. Current issues of communication development in the professional activities of the law enforcement agencies.....	66
Доротюк І.А. Комунікативна діяльність правоохоронця.....	69
Каур Д.С. Співвідношення кримінальних правопорушень у британському та українському законодавствах.....	72
Klim V. Culture of business communication as a factor of formation of professional competence of a police officer.....	75
Коваль І. Актуальні питання розвитку комунікації в професійній діяльності правоохоронних органів.....	78
Козубенко Д.Г. Навчання іноземній мові майбутніх поліцейських: основні теоретичні підходи щодо методів удосконалення комунікативних умінь та навичок.....	82
Кушнарєва О.Б. Діалектизми та жаргонізми в сучасній українській мові....	84
Kushnir D. Using training technologies for the development of future law enforcement officers' communicative activities.....	88
Куш М.В. Formation of culture of English-speaking business communication....	91
Marola K. Importance of decent english communicative skills for legal professional sphere.....	94
Михайловська В. Актуальні питання розвитку комунікації в професійній	

діяльності правоохоронних органів.....	97
Негруца Т. Формування комунікативної компетенції майбутніх юристів у процесі вивчення іноземних мов.....	99
Норець Л.Є. Лінгвокультурні фактори передачі юридичного тексту.....	101
Пастух І.В. Розвиток англійської мови у сучасних реаліях.....	105
Півень Н.Г. Проблематика перекладу англomовного тексту.....	108
Polishchuk I. Communicative competence of law enforcement leaders.....	112
Проточенко А., Степаненко Є. Formation of a culture of foreign language communication of future police officers.....	115
Sakhno V. Sign language in the activities of police officers.....	119
Семеног А.О. Характеристики юридичних термінів.....	122
Skoumbriy K. Relevant nutrition for the development of the community in the professional activity of law enforcement agencies.....	127
Soloviov M. Topical issues of communication development in the professional activity of law enforcement agencies.....	129
Vereshaeva K. English prosecutor speech in court debates.....	134
Vereshaeva K. Professional terminology in the sphere of law-enforcement during international communication and business correspondance.....	137
Волик Л. Професіоналізм та професійна комунікація складова іміджу правоохоронця.....	141
Volkorezov V. Actual issues of development of communication in professional activity of law enforcement organs.....	144
Юськів І.В. Особливості мовлення та його вплив на судову експертизу.....	147
Яценко М.В. Вплив слів іншомовного походження на юридичну термінологію.....	151
ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В МОВНІЙ	

ПІДГОТОВЦІ

3. Schuck, A. & Rosenbaum, D. (2011). The Chicago Quality Interaction Training Program. National Police Research Platform: National Institute of Justice.

4. Mulvey, P. & White, M. (2014). The potential for violence in arrests of persons with mental illness. *Policing: An International Journal of Police Strategies and Management*, 37(2), pp.404–419.

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В МОВНІЙ ПІДГОТОВЦІ

Тягнирядно Євгенія Василівна

к.п.н., доцент, професор кафедри мовної підготовки
Одеський державний університет внутрішніх справ

Якість отриманої освіти все більше залежить від рівня усвідомлення самими студентами необхідності добре вчитися. Процес навчання складається з діяльності педагога і діяльності студента та має двобічний характер, тобто неможливий без їхньої дидактичної єдності. У навчанні поєднуються когнітивні (вступати в змістовий діалог чи дискусію, ставити питання, обґрунтовувати його розуміння, робити висновки), комунікативні (вміння професійно володіти мовними засобами у процесі комунікації), креативні (виявляти гнучкість розуму, фантазії, натхнення). «Формування особистості та її становлення відбувається у процесі навчання, коли дотримуються певних умов: створення позитивного настрою для навчання, відчуття рівного серед рівних, забезпечення позитивної атмосфери в колективі для досягнення спільних цілей, усвідомлення особистістю цінності колективно зроблених умовиводів» [4, 42].

Значно вищий рівень ефективності має організація навчальної діяльності, при якій навчальний процес повинен бути побудований у такий спосіб, щоб значну частку відповідальності за результати навчання перебирали на себе студенти. Для багатьох з них такий підхід є дещо незвичним, оскільки переважає інертне ставлення до навчання, небажання систематично працювати. На наш

погляд, низька мотивація до вивчення мови є однією з причин пасивності студентів на заняттях. Подальший розвиток індивідуального мовлення індивіда, майстерне учіння й навички, доцільне використання мовних засобів у різних життєвих ситуаціях із дотриманням мовленнєвого етикету, можливе лише за умови його усвідомленого ставлення до навчання.

Вивчення дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням)» покликана сформувати у студентів: а) потребу знати сучасну українську мову й досконало володіти нею в усіх сферах суспільного життя; б) мовну компетенцію майбутніх фахівців, тобто практичних навичок оволодіння нормами літературної мови, культурою мови; в) уміння користуватися лінгвістичними словниками різного типу; г) навички оперування фаховою термінологією, редагування та переклад текстів наукового та офіційно-ділового стилів.

Досягненню поставлених завдань допоможе використання різних методів навчання, які дадуть можливість реалізувати комунікативний, пізнавальний, творчий, естетичний потенціал, що є динамічними домінантами розвитку і саморозвитку особистості.

Науковці стверджують, що вся система ставлення людини до інших людей реалізується в спілкуванні. Викладач засобами спілкування організовує діяльність студентів. Навчальне спілкування передбачає постійну активність усіх суб'єктів, які не просто сприймають повідомлення і певним чином реагують на нього, а прагнуть висловити своє ставлення до повідомлюваного. Отже, спілкування сприймається студентами як мета їхньої діяльності. Для викладача це спілкування є навчальним, бо воно планується, організовується з метою формування, закріплення у студентів навичок та вмінь з усіх видів мовленнєвої діяльності. Сучасний педагог повинен вдало поєднувати елементи інноваційних, інтерактивних технологій з традиційними формами і методами організації навчально-виховного процесу.

«Сам термін «метод навчання» по-різному розглядається в наукових дослідженнях, це вказує на різноманітність підходів науковців до дослідження

сутності методів навчання і намір їхнього описання через одну або декілька існуючих ознак. Методи навчання – це засоби взаємопов’язаної діяльності викладача і студентів, які спрямовані на оволодіння студентом знаннями, вміннями та навичками, на його виховання і розвиток в процесі навчання» [3, 387].

На сучасному етапі на заняттях з української мови (за професійним спрямуванням) навчально-виховний процес застосовує модель навчання, яка будується на діалогових формах спілкування. Такою моделлю є інтерактивне навчання. «Інтерактивне навчання означає учіння (стихійне чи спеціально організоване), основане на взаємодії викладача і студентів» [2, 13]

Аналіз дидактичної і методичної літератури показує, що до основних ознак інтерактивного навчання можна віднести: діалогічність, рівноправну взаємодію студентів і викладача, атмосферу успішності, свідоме регулювання і активізацію своєї поведінки, формування пізнавальної самостійності студентів. Крім того, інтерактивні методи на занятті з української мови (за професійним спрямуванням) сприяють розвитку комунікативних здібностей студента, що допомагає знімати психологічні бар’єри, демократично спілкуватися один з одним, установлювати сприятливий психологічний клімат у групі, критично й творчо мислити, приймати правильні рішення.

Більшість науковців поділяють інтерактивні методи на два види: групові (робота в парах, трійках тощо) та фронтальні («мозковий штурм», дискусія та інші). Проте О. Січкарук [4] займає іншу позицію. Автор розрізняє інтерактивні методи, в опрацюванні яких активну участь бере педагог (лекції з включеними бесідами, дискусіями, проблемні лекції, інтерактивні семінари, консультації, сайт-курси), та інтерактивні методи за участю лише студентів (бесіди, дискусії, круглі столи, «мозковий штурм», ділові ігри).

Використання інтерактивних технологій на заняттях пов’язане зі зміною психології викладача, принципів і навичок проведення занять, що викликає певні труднощі. Тому науковці пропонують технологію поетапного впровадження

інтерактивного навчання. Педагог повинен опанувати такими методами, вміло вводити їх у практику проведення занять, використовуючи при цьому ігрові ситуації, елементи дискусій тощо.

У свою чергу, П. Шевчук і П. Фенрих вважають, що «інтерактивне навчання включає в себе шість етапів, кожен з яких є важливим у процесі засвоєння знань та набутті навичок:

Етап 1. Визначення потреб адресатів у навчанні – незалежно від того, чи це давно відомі нам слухачі, чи кимось створена, незнайома викладачеві навчальна група, чи врешті-решт група, котра тільки повинна бути створена в результаті інформаційно-рекламних заходів.

Етап 2. Визначення мети навчання, або інакше кажучи, – суми результатів, яких хочемо досягнути, завдяки проведеним заняттям.

Етап 3. Створення концепції навчання, тобто формування суми знань та інформації, які подаються на заняттях, а також пакету вмінь, на основі яких повинні потренуватися учасники – на цьому етапі слід розглядати навчання як однорідну, взаємопов'язану цілісність.

Етап 4. Підбір методів навчання, котрі найкраще відповідають визначеним цілям, а також пристосовані до характеру та можливостей учасників навчання.

Етап 5. Аналіз та підготовка необхідних ресурсів, з допомогою яких проводитиметься заняття: компетентні викладачі, навчальні приміщення, технічні засоби навчання, методичні, навчальні та інформаційні матеріали тощо.

Етап 6. Створення кінцевого варіанту навчальної програми – загальна тривалість заняття та окремих його частин, визначення тривалості та кількості перерв. уточнення принципів співпраці усіх викладачів, які проводять навчання» [5, 28].

Отже, використання сучасних інноваційних технологій інтерактивного навчання у навчальному процесі вищих навчальних закладів, зокрема при

вивченні української мови (за професійним спрямуванням), створює умови для розвитку індивіда та допомагає досягти високого інтелектуального рівня студентів, забезпечує оволодіння навичками саморозвитку особистості, можливістю думати, творити. Адже тільки уміле проектування освітнього процесу приводить до формування толерантності в українському

демократичному суспільстві. Великою мірою це залежить від педагогічної майстерності викладача, зокрема від прояву його особистої толерантності в освітньому процесі.

Література 1. Гридчук О.Є. Використання інтерактивних методів навчання у викладанні дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням)» /

О.Є. Гридчук // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2003. – №19-21. – С. 13-17.

2. Кларин М.В. Интерактивное обучение – инструмент освоения нового опыта / М.В. Кларин // Педагогика. – 2000. – №7. – С. 12-18.

3. Петрук В.А., Андрущенко Н.О., Прозор О.П. Ретроспективний аналіз інноваційних методів навчання / В.А. Петрук, Н.О. Андрущенко, О.П. Прозор // Вісник Вінницького політехнічного інституту. – 2008. – №4. – С. 127-131.

4. Січкарук О. Інтерактивні методи навчання у вищій школі: навчальнометодичний посіб. / О. Січкарук. – К.: Таксон, 2006. – 87 с.

5. Шевчук П., Фенрих П. Інтерактивні методи навчання: навч. посіб. / за заг. ред. П. Шевчука і П. Фенриха. – Щєцін: Вид-во WSAP, 2005. – 170 с

КУРСАНТСЬКО-СТУДЕНТСЬКА УЧАСТЬ